

ellen. Follázaadt velük 250 ember a gyülekezetből. Kétségbevon-
ták Mózes és Áron megbízatását, és papságot akartak maguknak.
Ekkor mondja Mózes: "Reggel megmutatja az Úr: ki az övé és ki
a szent és kit fogad magához, mert akit magának választott, ma-
gához fogadja azt." / 5v/ - "Kérlek, távozzatok el ez istentelen
emberek sátrai mellől, semmit ne illessetek abból, ami az övék,
hogy el ne vesszetek az 5 bűneik miatt." /26v/ Ebben a kettős
kijelentésben látja Pál apostol az újszövetségi drága szege-
letkő kettős feliratát.

Ismeri az Úr az övéit.

Arról a drága ismeretről van itt szó, amiről együtt é-
nekeltünk a 139. zsoltárban: "Nálad ismeretes voltam, Előbb,
hogynem formáltattam. Hogy még nem voltam, ismertél és napja-
imra szemléltél..." Ezt az ismeretet erősíti meg Jézus Krisz-
tus, amikor ezt mondja: "Én vagyok a jó Pásztor és ismerem az
enyéimet." /Jn 10,14/

Ez "mindenekelőtt alázatosságra int. Odakényszerülünk
az Úr elé, aki ismer minket, - és itt nincs helye másnak, csak
megalázkodó bűnbánatnak és mély hálaadásnak. Az Úr minket min-
dig a helyünkre parancsol s nem engedi meg nekünk, hogy uralkod-
junk, hanem hogy szolgáljunk. Félelmes és vigasztaló egyszerre,
hogy a mindent látó Isten úgy ismer minket, ahogy senki más, a-
hogy magunk se ismerjük önmagunkat. Látja az életünket úgy, hogy
szavaink mögött ismeri a gondolatainkat, cselekedeteink mögött
a szívünk indulatait. Ki állhat meg Ő előtt - bűnbánó szégyen-
kezés nélkül? De Ő annak ellenére, amik vagyunk, mégis úgy is-
mer minket, mint az övéit." /Bereczky Albert/

De ez üdvösséges örömet is jelent számunkra. Mert ha
az Úr ismer bennünket, akkor az azt jelenti, hogy szeret minket.
Mert amikor Ő megismer, meglát bennünket úgy, amint vagyunk,